

Ik spreek vandaag als iemand die persoonlijk de gevolgen heeft ervaren van fouten, gebrekkige transparantie en onjuiste registraties binnen de overheid. Jarenlang stond ik onterecht geregistreerd als verdachte van een harddrugsdelict. Die fout veroorzaakte een kettingreactie: mijn bedrijf verloor een contract, ik kreeg problemen met de Belastingdienst en het UWV, en mijn persoonlijke leven kwam zwaar onder druk te staan.

De gevolgen voor ons als gezin en als bestuursteam zijn enorm en menselijk gezien nauwelijks te bevatten.

Door de voortdurende stress, onzekerheid en administratieve strijd is mijn gezondheid ernstig aangetast: ik heb inmiddels een vernauwde kransslagader. Een collega-bestuurder heeft twee beroertes gehad. Een voormalige bestuurder is ongeneeslijk ziek, waarbij langdurige stress een duidelijke rol heeft gespeeld.

Zelfs in mijn directe omgeving zie ik de schade: de moeder van mijn kinderen is ernstig ziek geraakt door alle ellende die wij jarenlang hebben moeten doorstaan. Ondertussen zijn onze bankrekeningen beëindigd, waardoor wij zelfs op praktisch en financieel vlak in een voortdurende overlevingsstand terecht kwamen.

Daar komt nog iets bij: de Belastingdienst en het UWV eisen inmiddels honderdduizenden euro's aan vermeende fraude terug — eisen die rechtstreeks voortkomen uit dezelfde foutieve informatie en onterechte registraties die later persoonsverwisseling bleken te zijn. Fouten van de overheid worden dus omgezet in beschuldigingen richting burgers, terwijl wij juist slachtoffer waren van diezelfde fout.

Het was uiteindelijk dankzij de berichtgeving van Follow the Money én de inzet van Ben van Hoek dat de waarheid boven tafel kwam. Van Hoek was tot eind april functionaris gegevensbescherming bij de korpsleiding van de politie, met toezicht op naleving van privacy- en informatie-openbaarheidsregels. Hij werkte mee omdat hij vindt dat de overheid transparanter moet zijn ([rtl.nl](https://www.rtl.nl)). Voor zijn rol als privacytoezichthouder werkte Van Hoek jarenlang aan grote en gevoelige onderzoeken. Dankzij zijn expertise en bereidheid om mijn dossier te (her)viewen, werd duidelijk dat er sprake was van een ernstige persoonsverwisseling. Maar toen was de schade al aangericht. Bovendien hebben journalisten van verschillende media — RTL4 (Roels Schreinemachers), 1Twente, Ernst Bergboer (1Twente/1Twente.nl), Tubantia (Lucien Baard) — mijn dossier onderzocht. Zij kwamen allemaal tot dezelfde conclusie als Ben van Hoek en David Davidson van Follow the Money: er was sprake van een ernstige fout van de overheid, die verstrekkende gevolgen had voor mijn leven.

Ook externe journalisten en onderzoeksjournalisten hebben zich verdiept in mijn dossier. Zo schreef RTL Nieuws over mijn situatie in het artikel 'Gabriels leven werd een hel, door een foutje van de overheid: "Ik ben kapot gemaakt"' ([rtl.nl](https://www.rtl.nl)) Regionale media zoals AD.nl en Tubantia pakten dit op onder titels als 'Twentse Gabriël onterecht als drugsverdachte bestempeld'. ([ad.nl](https://www.ad.nl)) Ook De Stentor besteedde aandacht aan de zaak. ([destentor.nl](https://www.destentor.nl))

Mijn eigen ervaring is geen uitzondering. Zoals blijkt uit de 1Twente-publicatie over onterechte fraudeclaims en gebrekkige zorgvuldigheid in straf- en fraudeonderzoeken: onschuldige bestuurders en instellingen worden publiekelijk verdacht, soms op basis van een persoonsverwisseling, en dat leidt tot grote maatschappelijke en persoonlijke schade. ([1twente.nl](https://www.1twente.nl))

De menselijke maat

Mijn verhaal staat niet op zichzelf. Het raakt aan een fundamenteeler probleem: het ontbreken van de menselijke maat in onze overheid.

- Ongelijke machtsbalans — de overheid beschikt over juristen, tijd en middelen; een burger niet.
 - Financiële stress — doorprocederen put een burger volledig uit.
 - Rechtsbescherming — als een rechter de burger gelijk geeft, is het disproportioneel als de overheid tóch in beroep gaat.
 - Herstel van vertrouwen — het vermijden van onnodige beroepsprocedures is essentieel voor het herstellen van vertrouwen tussen overheid en burger.
-

Wat moet er veranderen?

1. Maatschappelijke weging: beoordeel vooraf of beroep echt noodzakelijk en proportioneel is.
2. Beperking van hoger beroep: alleen in zaken met principiële of brede betekenis.
3. Actieve compensatie in plaats van doorprocederen: als de overheid ongelijk krijgt, erken dat en werk mee aan herstel.

Voorbeeld: als een burger succesvol een boete of maatregel aanvecht, en de rechter oordeelt dat de overheid fout zat, dan zouden instanties zoals het UWV of de Belastingdienst niet automatisch in hoger beroep moeten gaan — zeker niet als dat de burger onnodig schaadt.

De situatie in Enschede

Het onderzoek van Pro Facto naar de gemeente Enschede bracht enkele feiten boven tafel, maar kende duidelijke beperkingen: meerdere ambtenaren weigerden mee te werken, waardoor cruciale informatie ontbreekt. Daardoor wordt de ernst van de situatie onderschat.

Het gaat om structurele problemen:

- onvoldoende controle op ambtenaren,
- Wob- of Woo-verzoeken die niet volledig of niet tijdig worden afgehandeld,
- interne filtering van documenten zonder onafhankelijke toets,
- burgers die jarenlang moeten procederen om hun basisrechten af te dwingen.

Ook ik wacht nog steeds op volledige inzage in mijn RIEC-dossier bij de gemeente Enschede. Dat is noodzakelijk om mijn naam definitief te zuiveren en te voorkomen dat fouten of onbewezen beschuldigingen opnieuw mijn rechtspositie ondermijnen. Mijn zaak, en de zaak-Ardesch, laten zien dat gebrekkige informatievoorziening enorme persoonlijke schade kan veroorzaken.

Daarom roep ik de raad op:

- Geef volledige inzage in mijn RIEC-dossier.
- Pas de menselijke maat toe.

- Voer een systeem in waarin ambtenaren niet langer zelf bepalen welke informatie wordt vrijgegeven.
- Zorg dat Wob/Woo-verzoeken en raadsinformatie volledig, controleerbaar en betrouwbaar zijn.
- Voorkom dat inwoners jarenlang moeten vechten voor hun gelijk, zoals in de zaken Ardesch en mijn eigen situatie.
- Neem dhr. van Hoek in de arm om jullie van advies te voorzien hoe het wel moet.

Het gaat niet om één dossier. Het gaat om het vertrouwen in onze overheid, en om de transparantie en tegenmacht die een gezond lokaal bestuur hoort te bieden.

Slotreactie (1 minuut)

Burgemeester, u zei dat u niets van mijn zaak wist. Dat is opmerkelijk.

Er ligt een duidelijke rechterlijke uitspraak:

Rechtbank Overijssel, locatie Zwolle, 2 mei 2025, zaaknummer ZWO 24/2922.

Deze uitspraak verplicht het college om mij volledige inzage te geven in mijn RIEC-dossier, zodat ik mijn naam kan zuiveren en problemen met UWV, Belastingdienst, politie en andere instanties kan oplossen.

Daarnaast heeft de Inspecteur van de Autoriteit Persoonsgegevens de FG van gemeente Enschede aangeschreven om mijn RIEC dossier te geven. En het college expliciet opgedragen om deze uitspraak uit te voeren. Die brief kunnen jullie opvragen bij de FG van gemeente Enschede. Toch is dit niet gebeurd. Sterker nog: het college stelt nu zelfs hoger beroep in tegen de uitspraak bij de Raad van State.

Dat is onacceptabel.

Wanneer het hoogste gemeentebestuur zowel een rechterlijke uitspraak als een bevel van de Autoriteit Persoonsgegevens negeert, bevestigt dat precies de structurele problemen in transparantie, verantwoording en controle waar ik al jaren op wijs.

Daarom roep ik u op:

Voer de uitspraak onmiddellijk uit en erken volledig mijn rechten als burger.

Met vriendelijke groet,

Gabriel Malki